



OLIMPIA SÕNA

Viljandi Keskelinna Kooli

ajaleht

mai 2022

91

24. mail helises viimane koolikell 10. lennule ning säravad üheksandikud astusid kooliuksest välja. Ees ootavad eksamid ja 18. juunil lõpuaktus.

Tulevik saab alguse täna

Maikuus heitsime vanemate ja lastega ühisfoorumil pilgu möödanikku ja tunnustasime ka edusamme.

2021/22. õa on lõpusirgele jõudmas. Oleme õppinud elama koos pandeemiaga, veebis toimunud hübriidtunnid tegid puudujate elu kergemaks. Tänavu õnnestus staadionil läbi viia kooli sünnipäeva-aktus, toimusid teemanädalad ning üle mitme aasta ka võistlused ja ainealased mõõduvõtmised. 19. mail toimunud tänuüritus "Tulevikutähed" näitas, et meil on, mille üle rõõmustada.

6. klasside õpioskuste talgupäeval sai meie kooli võistkond esikoha ning käis maakonda esindamas vabariigis. Jutuvõistlusel Paalalinna Põnevik töid Ronja Reemann ja Käroli Mänd meile esikohad.

Emakeeleolümpiaadil maakonna-voorus said oma vanuseastmes esikoha Ingel Madleen Tiitus (9.c) ning Merilin Haasma (8.a). Märtsis toimunud maakondlikult põhi-koolide õigekirjavõistlusel tulid headele kohtadele Maarja Eliise Tiitus (5.c) 1. koht, Kiiri Katrin Vingisaar (7.c) 2. koht, Aaron Kütt (7.c) 3. koht, Merilin Haasma (8.a) 2. ning Ingel Madleen Tiitus (9.c) 1. koht.

Geograafiaolümpiaadi piirkonna-voorus 7. klasside arvestuses tulid poisid tagasi esikolmiku kohtadega: 1. Aksel Aavik, 2. Aaron Kütt, 3. Jarek Luik. Ülihästi osalesid meie õpilased bioloogiaolümpiaadi maakonnavoorus, kus 6.-7. arvestuses sai esikoha Aksel Aavik, 8.-9. arvestuses Maarja Kährrik ning 2. ja 3. kohale tulid Merili Meltsas ja Kirke Katrin Vingisaar.

Jaan Depmanile pühendatud XXVI nuputamisvõistlusel saavutasime 8.-9. arvestuses võistkondliku 2. koha (I. M. Tiitus, H. M. Annus, M. Missik, M. Maidla). Matemaatikaolümpiaadi piirkonna-voorus võitis 4. klasside arvestuses Hanna Miia Haljas (4.a).

Vabariiklikele olümpiaadidele pääsesid Merili Meltsas ajaloos, Ingel Madleen Tiitus emakeeles ning Marten Maidla füüsikas. Muusikaolümpiaadil saavutas hõbediplomi Brita Vahter (8.c).

18. mail 2022 toimus meie koolis Tervist Edendavate Koolide kevadkooli viktoriini ning esikoha sai meie 7.b klassi võistkond (G. Koik, M. Miilen, C. Kilk, K.-L. Väli).

Hooaeg algas väga hästi meie murdmaajooksjatel. Terve aasta oleme innukalt osalenud "TV 10 olümpiastardil" ning üliedukas on Marten Miilen. Viljandimaa koolide 1.-5. klasside poiste jalgpallivõistlustel õnnestus meie kooli meeskonnal kõik mängud võita. Võitjaks tulid ka poisid rahvastepallis.

Sügisel on puhumas aga sootuks uusi tuuli, millest kõige määravamaks osutub ilmselt direktorivaetus. Aavo Soopa on otsustanud koolijuhtimise usaldada edasi järeltulijale.

Üle 40 aasta meie kooli eesotsas olnud mees peab oma suurimaks saavutuseks koolimajade renoveerimist. "Seda tuli kaua oodata ja tulemus valmistas head meelt



25. aprillil toimus koolis G. M. Schmidti elulooraamatu esitlus. Peame tema rajatud eragümnaasiumi meie kooli eelkäijaks. Saksa keelest tõlgitud autobiograafia kirjutasid lisa Heiki Raudla (vasakult esimene) ja Olav Renno, meie vilistlane aastast 1950 (fotol parempoolne).

kõigile," nendib Soopa, "samas tehnoloogiamaja alles ootab oma järe."

Tulevikku vaadates leiab direktor, et koolielu tuleks tehnoloogilisemaks ja huvitavamaks teha, aga samas mitte kvaliteedis kaotada. "Uue koolimudeli rajamine on kindlasti palju keerulisem kui mõne maja remontimine. See muutus käib ju läbi inimeste ning inimesed peavad ise mõtlema, olema valmis oma arusaamu ja põhimõtteid muutma. Võib-olla kaasaegsema kooli rajamine on järgnevate juhtide ülesanne," lõpetab Aavo Soopa.



Head lugejad!

Nukrus on hinges. 24. veebruaril jõudis meieni info, et varahommikul alustas Venemaa kallaletungi Ukrainale. Sõjapõgenikke on tulnud ka Eestisse ning meiegi koolis õpib juba ukraina lapsi. Tunnen kaasa kõigile neile, kes on kaotanud oma lähedased! Sõda ei ole inimlik, see peab lõppema, ja koos saame sellega hakkama! Слава Україні!

Meie koolis on toimumas suur muudatus. Meil on olnud 44 toredat kooliaastat suurepärase direktori Aavo Soopaga. Aprillis teatas ta, et on aeg amet maha panna ja pensionile jääda. Kui ma sellest esimest korda kuulsin, olin väga šokeeritud. Tundub nii loomulik näha just teda kooli koridorides, kuulata tema kõnesid ja legendaarset avasõna: „Tere, armas koolipere!“. Mul oli au käia direktoriga sel puhul vestlemas ja sellest valmis pikk intervjuu. Soovime direktorile toredat pensionipõlve!

Nagu igal aastal, lahkuvad meie koolist kõige vanemad ja targemad õpilased. Jõudu teile, üheksandikud, tulevikuks! Ärge kunagi unustage seda kooli!

Peagi on saabumas suvi ning meie Oma Sõna toimetuse liikmetega soovime kõigile mõnusat suveaega!

Alexander

Alexander Langeler
Oma Sõna peatoimetaja

Eesti Vabariik sai 104aastaseks

Meediaõpilaste mõtteid kogus Pille Pendonen

Eesti Vabariigi sünnipäev on riigi ja rahva pidupäev. Meie pere tähistas aastapäeva tagasihoidlikult. Heiskasime hommikul õuelipu, kaunistasime elutoa rahvusvärvidega ja vaatasime ETV vahendusel kaitseväge paraadi. Õhtul kattis ema piduliku laua ja me tundsim röömu koosveedetud päevast. Eesti Vabariigi sünnipäev on oluline meie kõigi jaoks.

Elerin Tiri 3.a

Eesti sünnipäeval olin ma kodus. Õues lehvis suur Eesti lipp. Meil oli kaetud uhke pidulaud. Me sõime sel päeval eesti rahvustoite nagu näiteks kiluvõileibu. Ka tort oli laual. Õhtul käisime perega vanaema ja vanaisa juures. Seal me mängisime ja sõime õhtust. Meil oli sellel päeval väga lõbus.

Kirke Võsu 3.a

Mina veetsin oma 24. veebruari Rakveres vanaisa juures. Seekord ei olnud ma ainult ema ja isaga, vaid seal oli ka tädipoeg Fredi. Vanaisa tegi väga head sööki. Samal ajal kui seda tehti, olime meie Frediga õues. Pärast söömist rääkisime niisama ja siis hakkasime ta-

gasi sõitma. Kodus jäin kohe magama. Samal päeval sain teada, et Ukrainas algas sõda.

Emilia Sõukand 3.b

Eesti Vabariigi 104. sünnipäeval olin haige ja põdesin koroonat. Seetõttu ei saanud ma osaleda rahvarohketel üritustel.

Heiskasime hommikul oma majale lipu ja käisime metsas jalutamas. Õhtul valmistasime maitstva pidusöögi ning kuulasime presidendi kõnet ja vaatasime kontserti.

Laura Karro 3.c

24. veebruari hommikul selgus, et meil on lipunöör katki ning läksime uut nööri ostma. Pärast tegime pavlovat. Õhtul vaatasime telekast kontserti, kuulasime presidendi kõnet ja sõime Pavlova kooki.

Emma Johanson 3.c

Mina tähistasin Eesti Vabariigi sünnipäeva koos perega. Ema tegi kiluleibasid ja kartulisalatit. Pärast sööki mängisin oma kassiga. Õhtul vaatasime perega huvitavat filmi.

Emma Valg 3.b

Talvine matk metsas

Anni-Riin Uus, 5.a kl

Mina käisin 9. märtsil koos oma klassiga matkal. Buss võttis meid meie kooli eest peale ja viis Liplapi talu juurde, kust meie matk algas. Natuke aega saime kruusateel kõndida, siis pidime minema põllu peale. Põllul nägime kitsi jooksmas. Siis läksime mööda suurt kraavi, kuhu meie klassijuhataja Jüri peaaegu sisse kukkus.

Kui olime veidi kõndinud, jõudsim Koopsaare talu varemete juurde. Liiksim veel natuke edasi ja siis oli paras aeg teha puhkepaus, sest paljud olid väsinud. Õpetajad Meelis ja Jüri hakkasid teed tegema. See tuli väga maitsev, kõik kiitsid. Me läksime uudistama mägra urg, mis oli äge.

Pärast puhkust hakkasime edasi liikuma. Kõik olid juba nii väsinud, et ei jaksanud isegi kõndida, aga lõpp-punkt oli lähedal. Liiksim

küll aeglaselt, kuid jõudsim kohale Halliste jahiseltsi jahimajja. Seal ootasid meid soe supp ja viineripirukad. Supp söödud, läksime jahimaja teisele korrusele, kus olid suure karu nahk ja loomakoljud, mis meid natukene ehmatasid. Aga siis oligi aeg tagasi sõita.

Meie matk oli peaaegu 10 km pikk, väga lõbus ja tore.



Lastele meeldis matk õp Jüri kodukandis Vana-Karistes

Erakordne kogemus lavalaudadel

Käroli Mänd, 7.b kl

2. veebruaril toimus Sakala keskus-
ses iga-aastane kolme kooli *play-
back*. Selle aasta teemaks oli
„Muusika aastatel 1990-2010“.

Üheks žüriiliikmeks oli meie
kunstiõpetaja Virve Neerot, lisaks
Annely Ott, Christopher Meier,
Katrin Hommik. Keslinna kooli
esindasid neli klassi ning lisaks te-
gid väikese etteaste õhtujuhid, kel-
leks olid meie kooli ÕE president
Rosette Liis Uus ja ÕE liige Käroli
Mänd (ehk mina). Rosette ütles:
„Supervahva oli!“

Meie koolist osalesid 5.a ja 6.a, 6.a,
7.b ning 8.a klassi tüdrukud. 5.a ja
6.a klassi tüdrukud esitasid Vanilla
Ice'i aktiivse loo „Ice, ice baby“
ning said eripreemia mõnusa energe-
gia eest. Superhästi tegid 6.a klassi
õpilased Ann Marii ja Liilia järgi
Hovery Covery lugu „Ära jahtu“
ning said 5.-6. klasside arvestuses
esikoha. Nende esitus oli minu ja
Rosette üks vaieldamatuid lemmi-

kuid, kuna oli väga täpselt jäljenda-
tud. Vanema astme panid väga hea
esitusega kinni 7.b klassi tüdru-
kud, kes esinesid lauluga „Wild
Dances“. 8.a klassi tüdrukud looga
„Be the First to Believe“ saavutasid
3. koha. Nende kohta ütles žürii
liige Annely Ott: „Suurepärased
poisid laval!“



2004. a Eurovisiooni võidulugu „Wilde Dances“ (Ukraina) tõi esikoha
meie 7.b piigadele. Fotol on tüdrukud enne lavale minekut.

Kevad südames ja moelaval



6. aprillil toimus Sakala keskus-
esimesel moesõul Viljandi põhikoolide
moekollektsiooni „Loodusimed“ õmbles Käroli Mänd
(7.b). „Iga kostüüm on väike osake loodusest, mis tuletab
meelde, kui kaunis maailmas me elame,“ ütles kostüümi-
de autor. Helena Marie Hannus ja Martin Hendrikson pär-
jati parima nais- ja meesmodellititliga.

Julgelt astusid lavale veel 7.a kl "Putukate kevadkollekt-
sioon" (III koht) ning 8.b klassi noormehed kollekt-
siooniga "Switch" (eripreemia tervikliku etteaste eest ning
linnaalitsuse eripreemia).



Noorema vanuseastme võitis 5.a klassi kollekt-
sioon „Kevad-suvi hinges“



Õpetajate kollekt-
siooni autor oli Tatjana Anniko

Mängisime ja võistlesime keeli õppides

Piret Sadam, inglise keele õpetaja

Jaanuari lõpus toimus koolis võrkeelte ainenädal. Kõik koolis olnud õpilased (258) kirjutasid inglise keele tundides **etteütlust**. Tekstid erinesid klassiti raskusastmelt ja teemadelt ega olnud sugugi lihtsate killast. Kogu tekst tuli kuulmise järgi kirjutada, kuid kontrolliti teatud sõnu. Tuli kõrva ja tähelepanu teritada, kirjutada võimalikult õigesti ja parima käekirjaga.

5. klassis oli maksimaalne punktide arv 15, selle saavutasid Maarja Eliise Tiitus (5.c) ja Kaspar Kerem (5.b). 6. klassis oli maksimaalne punktide arv 20, selle saavutasid Aare Puu (6.c), Mark Laanet (6.d) ning Rocco Oja ja Jaagup Udu (6.b). 7. ja 8. klassis oli maksimaalne punktide arv 30. Seitsmendikest oli parim Oliver Buht (7.b) 27 punktiga, edukaimad kaheksandikud olid 28 punktiga Mihkel Brinzei ja Merilin Haasma (8.a).

9. klassis oli maksimaalne punktide arv 40. Jarmo Nõgel (9.c) sai 38 p, Maur Lilienthal (9.c) - 37 p ja Kristofer Ruus (9.a) 36 punkti.

Tähelepanu ja silmaringi arendas ning põnevat võistkonnaga nuputamist pakkus **mälumäng Brain-Box**. Tahvlile näidati 5 riigi sümbolitega maakaarte ning hiljem tuli iga riigi kohta 8 küsimusele vastata. Mõlemale tegevusele oli ka ajaline piirang. Paralleelklassidel olid mälumängus teemaks samad riigid. Õpilastele meeldis mälumäng sedavõrd, et plaanisime seda tundi-deski korrata. Osales 267 õpilast 92 võistkonnas. Igas võistkonnas võis olla kuni 3 liiget.

Parimatesse võistkondadesse kuulusid Jürgen, Mattias, Ats (5.a); Aare, Siim, Joosep (6.c); Aaron, Aksel, Leonard (7.c); Romet, Karl-Kaspar, German (8.a) ning Liis, Helena ja Liisa (9.b).

Küllap teavad paljud **lauamängu Scrabble**. Sellest sõnamängust on olemas ka nutiversioon - Classic Word Solo, milles võistlesid 8.-9.

klassid. Edukamad olid üheksandikest Stiina Kiisler (9.a) 381, Kirke Katrin Vingisaar (9.c) 357 ja Keitli-Lisett Reining (9.c) 336 ning 8. klasside õpilastest Lisett Türk 276, Marten Maidla 270 ning Mihkel Alas (kõik 8.c kl) 268.

Maakondlik 8. klasside **Scrabble'i võistlus** toimus võrkeelte nädalale eelnenud nädalal. Parimad olid Gloria Bremraud (8.b) 387, Maiko Niinepuu (8.b) 336 ja Lisett Türk (8.c) 276. Maakonnas saavutas Gloria 3. koha.

Võrkeelte nädala tegevused õnnestusid väga hästi. Trotsisime mitme klassi isolatsiooni ja laste haigestumisi. Kõik õpilased, kes sel nädalal koolis olid, said tegevustest osa võtta ja see on juba midagi!

Helje Tiit, saksa keele õpetaja: „5. klassiga me joonistasime multika „Super Wings“ järgi. 7. ja 8. klassiga tegime etteütlust ja selgitasime välja parima kirjutaja. Üheksandikega korraldasime tõlkevõistluse ning selgitasime välja parima tõlkija. Muidugi on kahju, et kõikides klassides oli vähe osavõtjaid, sest haigus tegi oma töö.“

Kirsti Käiväräinen, soome keele õpetaja: „5. klassid vaatasid Muumi multikaid ning joonistasid seoses sellega pilte. Oli ka sõnade tundmise võistlus, kus võisteldi tii-

midena, parim oli 5.c klassi rühm Mielisairaad 28. 6. klass tegi sõnavaara tundmise peale etteütlust. Selles oli kõige parem Henriette Pukk. 7. klassiga etendasime näitemängu "Pieni Punahilkka" ("Väike Punamütsike"). 8. klass võistles sõnavaara tundmises ning kuulab ja hindas Soome eurolaule. 9. klassiga osalesime soome keele olümpiaadi eelvoorus, vaatasime sarja "Sekaisin" ning mängisime mängu Musta Possu.

Vanemate klasside konkurentsivõime olid edukad Uku Tamberg ja Keiti Mikkor (7. kl), Rebeka Johanna Riive (8. kl) ja Reimo Jürjo (9. kl)."

Merle Lõhmus, vene keele õpetaja: „Vaatasime multikat „Тепе-тепемок“ (Tare-tareke) ja joonistasime selle järgi pildid. Joonistustest kleepisime ühele aluspaberile kollaaži. Aeg-ajalt pakun õpilastele samovariteed ja barankasid. Teed joome ikka traditsiooniliselt tükksuhkruga.“

Sirje Liiva, vene keele õpetaja: „6. klass koostas ristsõnu, 7.-8. klass tutvus V. Vössotski elulooga, kuulavad „Laulu sõbrast“ ja joonistasid selle järgi pilte, mis olid koridoris näitusel. 9. klassiga osalesime tõlkevõistlusel. Anete Jaakson (9.b) saavutas III koha maakonnas.“



5.c inglise keele tunnis välisriikide viktoriinil osalemas

44 aastat kooli juhtinud Aavo Soopa lahkub ametist

Alexander Langel, 5.a kl

Kuidas ja kelle seltsis möödus teie lapseõlv?

Elasime Abja lähedal talus. Ümberkaudsete lastega saime ikka kokku ja mängisime, kord ühes talus, kord teises. Mul oli kolm õde ja vend. Üks õdedest oli minust noorem, teised olid kõik vanemad. Vend oli mulle pisut eeskujuks, ta oli tehnikainimene ja on olnud eluaeg ka masinatega seotud. Vanemad olid sel ajal enamasti tööl, nendega kohtusime ainult õhtuti. Päeva jooksul mängisime sõpradega, käisime jõe ääres kala püüdmas. Meil oli keelatud ise jõe äärde minna, aga eks me ikka salaja käisime. Teismelisena olid mul vahepeal isegi halvad suhted oma perega, aga vennaga sain ikka kenasti läbi ja õed tegelikult kaitsesid mind natuke, kui ma mõne pahandusega hakkama olin saanud.

Isa oli meil samuti tehnikamees, tal oli kuuris igasugu rattaid ja masinate osi. Mulle hirmsasti meeldis seal erinevaid asju kokku panna ja konstrueerida. Kujutasin ette, et teen masinaid, autosid, mootoreid või niisuguseid asju. Ega ma nendest väga palju ei jaganud, aga vähemalt oli põnev mängida. Hiljem ma pole masinatega sõber olnud, ma ei ole osanud nendega midagi peale hakata, minu elu on olnud põhiliselt koolielu juhtimine, õpetamine ja kasvatustöö.

Milliseid õpetusi te oma lapseõlvekodust kaasa saite?

Töökus on olnud see põhiline. Tol ajal tegid lapsed igasuguseid maatöid, ma mäletan siiani väga eredalt, kuidas heina tehti. See oli ikka üks hirmus töörügamine, mida tänapäeva lapsed ei kujuta ettegi. Kartulipanek, heinategu, kartulivõtmine, puude lõhkumine ja riita panemine... Meid, poisse, võib-olla kõplama ei pandud, aga kõik muud talutööd tuli kaasa teha. See oli üsna tüütu ka tegelikult. Kui ma selle peale mõtlen, siis heina ma ei tahaks enam teha.

Kuidas te jõudsite spordini? Miks läksite kehakultuuri õppima?

Meie vanaemal oli Sürgaveres oma talu. Kui vanaema ja vanaisa lahkusid siit ilmast, kolis ema meiega sinna elama, sest muidu oleks talu tühjaks jäänud. Seal kujunes meil välja poistekamp, kellega tegime kõvasti sporti, kogu aeg võistlesime omavahel, oli see siis jalgpall, teivas- või kõrgushüpe. Igasugu kergetõustikuvahendeid laenasime koolist ja käis omavaheline võistlemine. Igal õhtul käis kõva võrkpallimäng, hakkas umbes kell kaheksa ja kestis kaheteistkümnenni välja. Sportimine oli mulle kuidagi väga meele järgi. Oli ka hea, et sain seal rabeleda, mine tea, mis ma muidu oleksin teinud. Meil ei olnud palju võimalusi, olid lihtsad vahendid, kuid kõige kiuste saime kõik ära tehtud.



Tartu Ülikooli kehakultuuritund Aavo Soopa alpinismiklubi Firn liikmena

Kas enne direktoriks saamist pidasite ka õpetaja ametit? Mis aastal te tulite meie kooli?

Olin viis aastat Jakobsoni koolis kehalise kasvatuse õpetaja. See oli küll tore töö, aga tundsin, et midagi

jäi puudu. Ma olin üsna rahulolematu, kuigi ega mul olnud tööl häda midagi, sain poistega hakkama. Mul on siiani nende endiste õpilastega toredad suhted. Mõni on ütelnud, et on saanud spordipisiku tänu minule. Ma olen selle üle väga väga uhke. 1978 pakuti mulle siia direktori kohta ja pika kaalumise järel otsustasin tulla.

Millised olid esimesed emotsioonid ja kogemused noore direktorina? Mida te sellest õppisite?

Algas oli üsna raske, see oli ju uus roll. Mul oli muidugi mingi arusaam küll, kuidas asjad peaksid käima, aga juhina tulevad ikkagi teised vastutuskooamad ja ülesanded. Esialgu läks mõni aasta sisseelamiseks ning ka inimeste tundma õppimiseks. Tegelikult võeti mind väga hästi vastu. Selle kooli endine direktor Asta Moora jäi siia õpetajaks ja ma olin talle selle eest väga tänulik. Ta toetas mind, ma sain temaga alati rääkida, kui oli vaja. Ka õppealajuhatajad jäid oma ametisse. Reet Sinimaa oli õpetaja-õppejuht, kellelt oli palju õppida. Tegelikult oli kool väga toetav juba tol ajal, nii et ega ma väga üksi ei olnud. Siinsed õpetajad on olnud üsna kokkuhoidvad ja aitasid mind ka siis, kui ma ka millegagi eksisin. Ikka tuli vigu ka ette, polnud midagi teha, ent eks ma vaikselt õppisin.

Kes oli või on teile eeskujuks?

Kunagine Jakobsoni Kooli direktor Evald Laprik, kelle juures ma töötasin õpetajana, oli suurte kogemustega juht. Aga koolijuhte oli teisi, kellelt ma noore direktorina õppisin. Kohtudes koolitustel ja ka mitteametlikes olukordades (näiteks ühisel reisel), sain teada, mida nemad arvavad ja teevad, kuidas nad asju näevad ja otsustavad. Olen püüdnud kõike seda kasutada.

Praegugi on õpetajaid, kelle poole vaatan suure lugupidamisega, kuidas nad oma tööd teevad.

Kooliraamatukogus on imetore!

Aasta parim kooliraamatukoguhoidja on Ingrid Kustavus.

Küsimusi esitasid Ronja Reemann ja Iris Reidla, 5.b kl

Kas sa töötasid enne meie kooli kusagil mujal?

Õppisin Eesti Põllumajanduse Akadeemias (praegu Maaülikool) agronoomiks. Olin noorena otsustanud, et kooli ma tööle ei lähe. Nägin iga päev, kui palju energiat kulus mu emal suures koolis matemaatika õpetades. Kõva lärm vahetundides kinnitas mu otsust. Arvasin, et minu tee ei ole tulevikus kooliga seotud, ent elul on tihti omad plaanid.

Kolisime perega Kärstna külla ja meie esimene laps hakkas koolis käima. Hakkasin põhikooli vanema astme tüdrukutele rahvatantsuõpetajaks. Seejärel tegi direktor ettepaneku, et võiksin koolile raamatukogu rajada. Andsin nõusoleku ja nii see läks.

Kui kool vajas kiiresti geograafiaõpetajat, tuli uus pakkumine. Nõustusin ja õppisin Tartu Ülikoolis õpetajaks. Nii olingi 15 aastat raamatukoguhoidja, tantsu- ning geograafiaõpetaja.

Mida sa teed raamatukogus?

Kõige enam aega kulub õppematerjalide tellimisele, korrastamisele ja jaotamisele. Proovin aega leida ka lasteraamatute lugemiseks, aga seda teen ikka kodus mõnusal diivanil. Raamatukogu kõige toredamad tegevused on siiani seotud ikka õpilastega: viktoriinid, sõnamängud, omalooming, raamatukogutunnid, otsimismängud....

Olen raamatukogus ka tüdrukutele patsi pununud ja rahvariide-seelikute võid sidunud, nõöpe ette õmmelnud, koolikoti lukke parandanud, ketsipaelu sidunud; jaganud õpilaste rõõmu, kui perre on väike öde või vend sündinud; kodutööde ülesannetes olen ka peaaegu alati osanud abi anda. Vanematele helistamine ja info jagamine kuulub ka vahel raamatukoguhoidja päevakavasse.

Lisaks õpilaste abistamisele on

väga oluline, et õpetaja tunneks end koolis hästi ja hoituna, et koostöös leiaksime õpilastele kõige sobivamad teabe- ja juturaamatud. **Mis sulle oma töö juures kõige rohkem meeldib?**

Vaheldusrikkus - ükski päev ei sarnane eelmisega. Avan hommi-kuti tõesti rõõmuga raamatukogu ukse, mind nagu ootaks siin alati keegi. See on tore tunne. Hommikune õhkkond on rahulik ja ootus-ärev, õige varsti vahetub see sagivate õpilastega või süvenenud lugejatega. Mulle meeldib väga ka vanade raamatute parandamine, kahjuks jääb selleks vähe aega.

Head sõnad ja soovid teevad palju rõõmu. Kui sain sünnipäevahommikul kingituseks õpilase enda valmistatud raamatu, mis oli pakitud veel isetehtud karpi, muutus kogu päev helgeks.

Üks 1. klassi õpilane teatas, et kui juhtun haigeiks jääma, saab ta mind raamatukogus asendada. Selline pakkuminegi tõstab tuju!

Mis on töö juures kõige tüütum?

Kõige tüütum on õpikuvirnade parandamine ja kõige ebameeldivam raamatute kogust kustutamine.

Kui pikad on su tööpäevad? Kas see on sinu meelest normaalne?

Olen proovinud oma toimetamised tavalise tööpäeva pikkusesse ära mahutada. Kui olen ajahädas, teen esitlusi või tunni planeerimist kodus edasi. Õppeaasta lõppedes ja õpikute vahetamise ajal just kui- gi palju aega kella vaadata ei ole. Teen, nagu jõuan, paratamatult ei saa kõik planeeritu teoks. Loodan, et see, mis tehtud, on hästi tehtud. Nagu Oskar Luts ütles: „Kui kõike ei jõua, tee pool, aga tee hästi.“

Mis on sinu meelest parim raamat? Kas sa loed palju raamatuid?

Olen püüdnud lugeda eelkõige neid raamatuid, mis sobivad algklassidele.



Tütretütar Iida Klaara armastab koos vanaemaga raamatuid uurida

Parimat raamatut pole olemas. Loen väga harva ühte raamatut rohkem kui kord, kui seda ei nõua just viktoriiniküsimuste koostamine või muu erialane tegevus. Korduvalt olen lugenud Tammsaare „Tõde ja õigust“ ja Sigrid Undseti „Kristiina Lauritsatütart“. Eri vanuses kõnetavad raamatud lugejat erinevalt.

Mis on sinu hobid vabal ajal?

Nautisin paar aastat tagasi väga kursust, kus saime nädala jooksul Rahvusraamatukogus vanade raamatute taastamist proovida. Tegime samm-sammult ja tulemus oli suurepärase. Kui ööpäevale mõne tunni juurde saaks lisada, tahaksin proovida oma vanade tugitoolide restaureerimist.

Tantsisin aastakümneid rahvatantsu segarühmas Tarvastu, praegu osalen küll publiku ridades. Viimastel talvedel on valged põllud ja õrnad külmakraadid võimaldanud koduümbruses toredat suusasõitu.

Kui sündisid lapselapsed, otsustasin igale neist kinkida omavalmistatud lapiteki. Kolm on valmis, kaks ootavad tegemist. Pean väga ruttama, sest väiksed lapsed kasvavad kuidagi eriti kiiresti. Kui valida on porgandite rohimise või lillepeenarde kobestamise vahel, siis valin meelsamini viimase. Viimaste päevade mõnusad kaaslased on põnev raamat, köetud ahi ja mõnus diivan.

Liina Smolina



Mida sulle meeldib raamatukogus kõige rohkem teha?

Meeldib lugejatele raamatuid laenutada. Tore on uusi raamatuid tellida ja vastu võtta. Väga meeldib lahendada keerulisi päringuid, millele vastamiseks on vaja otsida infot andmebaasidest, raamatutest või ajakirjadest-ajalehtedest. Suurt rõõmu pakuvad vahetunnid, kui raamatukogu on rahvast täis ja kõigil on midagi teha. Mängitakse lauamänge, loetakse, õpitakse või aetakse lihtsalt juttu.

Mida sa paned õpilastele südamele seoses raamatute ja raamatukoguga?

Ärge kartke raamatuid ja raamatukogu. Tavaliselt peavad õpilased raamatukogus käima selleks, et kohustuslikku kirjandust laenutada. Soovitan raamatukogu külastada ilma kohustuseta ja see kogemus võib olla hoopis teistsugune. Raamatukogudes leidub tegevusi ja lugemist igaühele. Küsige julgelt raamatukogutöötajatelt abi ja soovitusi.

Viimased kuud on maailmas toimuva tõttu meie ellu palju kurbust ja muret toonud. Sellisel ajal võib lugemisest palju abi olla. Lugemine lohub, naerutab, viib meid mõtetes rändama, annab võimaluse raamatutegelastega samastuda ja nende abil näiteks oma muredele leevendust leida.

Mis on su lemmikraamat? Mida soovitsid lugeda?

Kui pidada lemmikraamatuks raamatut, mida olen kõige rohkem lugenud, siis on selleks „Bullerby lapsed“. Lugesin seda raamatut lapse- ja kümneid ja kümneid kordi ja see tegi mu tuju alati heaks. Hiljem on lemmikraamatud pidevalt muutunud, kuna huvitavat kirjandust on nii palju. Viimati lugesin ja soovitan Andres Noormetsa „Päevikut“. See raamat annab võimaluse piiluda lavastaja igapäevaellu ja teha temaga jalutuskäike ümber Viljandi järve. Noortele soovitan lugemiseks näiteks Reeli Reinausi ja John Greene'i raamatuid.

Käisime Nukitsa konkursil

Nora Nöps 4.b ja Mona Nöps 3.b kl

4. veebruaril käisime kooliraamatukogus, kus tutvusime uute raamatutega. Meil käis külas Viljandi Linnaraamatukogu töötaja Anneli Kengsepp. Ta rääkis meile Nukitsa konkursist, kus lapsed saavad hääletada kahel viimasel aastal ilmunud lemmiku raamatu ja illustraatori poolt. Nende häälte põhjal selguvadki parimad. Kuna raamatukogutöötajal olid need raamatud kaasas, saime meie ka hääletada. Minu lemmikkirjanik oli Janno Põldmaa ja illustraator Elina Sildre. Meil oli raamatukogus väga tore.

Loviisa Sadam, 4.c kl

2. aprillil toimus Tallinnas Laste- ja Kirjanduse Keskuses pidulik Nukitsa konkursi auhindade üleandmine kõige armastatumale lastekirjanikule ja kunstnikule.

Meie jõudsime kohale veidi enne ürituse algust ja veetsime aega seal raamatukogus, kus oli mitmesugust kirjandust. Auhinna üleandmine toimus teise korruse saalis. See kestis veidi üle kahe tunni, aga aeg lendas nagu võluvael, sest kohale tulid ka lastekirjanduse ministriumini ministrid Piip ja Tuut. Nad esitasid Toomas Trossi (kes ongi Tuut) kirjutatud väikese näidendi, mis rääkis kliendist, kes läks ühte kohvikusse, kus kõik söögid ja joogid algasid F-tähega. Aga kui klient (Piip) tahtis tellida frikadellisuppi ja Fantat, siis tuli välja, et frikadellisupis ei ole täna frikadelle, sest need olid otsas. Kui ta tahtis tellida forelli fooliumis, siis oli menüüs ainult foolium ja nii edasi. Vahepeal naljatasid nad niisama ja siis esitas Piip laulu „Nukitsa valss“.

Lõpuks hakkas pidulik osa, auhindade jagamine. III auväärsele kohale (nagu Piip ütles) tulid kirjanik Triinu Laan ja kunstnik Maarja-Liisa Plats raamatuga „Luukere Juhani juhtumised“.

II kohale tuli kirjanik Kadri Hindrikus raamatuga „Taks ja Do-

gi“. Kunstnikest tuli teisele kohale Made Balbat L. Carroli raamatu „Alice Imedemaal“ uute illustatsioonidega. Alice oli valminud ühe tüdrukuga fotost pilditöötlusprogrammi abil. Lapse juuksed ja riided lõigati välja ning pandi asemele need, mille kunstnik joonistanud oli.

Esikohale tulid kirjanik Janno Põldmaa ja kunstnik Heiki Ernits raamatuga „Leiutajate küla lood“!



Nora, Luka ja Mona laureaatidega pärast auhindamist

Naljakas lugu oli see, et Heiki Ernits isegi ei teadnud, et ta konkursil kandideerib; sellepärast istus ta kangekaelselt publiku seas isegi siis, kui teda teiste kirjanike ja kunstnike juurde istuma kutsuti. H. Ernits viis tänavu koju juba 8. Nukitsa konkursi auhinna. Tuut ütles, et nende jaoks on juba eraldi kappi vaja, kui Heiki nii suure hooga jätkab! Saime küsida ka autoritelt küsimusi. Lõpus jagati laiali väikesed raamatud, kuhu sai küsida kirjanike ja kunstnike autogramme. Piip ja Tuut andsid ka autogramme, ehkki neile eraldi kohta ei olnud. Aga selle võrra said nad suuremalt kirjutada! Siis pakuti kooki, mahla, puuvilju ja kommi ja sellega oli auhindade jagamine lõppenud.

Seda oli väga tore vaadata ja kuulata ning tahaks teine kordki minna!

Mis on koolis kõige toredam olnud?

Emiilia, 1.c: Klassiõhtu. Oli tore neid mängida.

Ida, 1.a: Esimene koolipäev. See oli lõbus ja tore.

Karolin, 1.b: Kunstiõpetus on väga tore tund.

Sänni Lee, 1.c: Emadepäeval oli tore esitada laulu.

Oskar, 1.a: Teatriskäik oli põnev ja äge.

Robin, 1.c: Eesti keele tunnid.

Randel, 1.a: Esimese koolipäeva aktus, see oli vägev.

Herta Loreen, 1.b: Kõik väljasõidud on olnud ägedad, eriti tore oli jõulumaal.

Miia Marleen 1.a: Esimene koolipäev oli äge. Sain palju uusi sõpru.

*Küsitlised 3. klassi meediaõpilased
Andreas Pöder, Emily Salumets,
Oliver Koov, Kelli Jaanus*



1. ja 9. klass 1. septembril 2021

Üheksandikud meenutavad

Marta Keldo: Kõige paremini mäletan vist oma elu 1. septembrit. Tulin koos ema ja isaga juba varakult koolimajja, enda mäletamist mööda kandsin musta südametega kleiti. Meid viisid kooli 9. klassi õpilased, kes tundusid väga tore-



dad. 1. ja vist ka 2. klassis istusin Marteniga, peamiselt seepärast, et ta oli ainuke, keda ma teadsin. Olin kooli tulles väga elevil, kuid see vaimustus läks paari kuuga üle.

Karl Art Johann Asu ja Sten Markus Lohu: Esimeses klassis käisime igal vahetunnil õues mängimas. Ühel päeval jooksimise tagahoovis mäest alla ja millegipärast tekkis kaklus, kus olid kaks poissi umbes kaheksa vastu. Annika käskis meil järgmisel päeval klassi ees seista ja vabandust paluda.

Laura-Liisa Kolomets ja Elis Allev: Meie erdaim mälestus on 8. klassi lõpureis Kihnu. Mängisime mere ääres võrkpalli ja grillisime. Õhtul nautisime rannas päikeseloojangut. Elis tõi koju ühe suure roosa kivi, mille ta saarelt leidis. Kott kaalus tagasiteel üle 10 kg.

Kris Puusepp: Kõige huvitavam oli ekskursioon ettevõtluse linna. Õpilased töötasid firmades, pakkusid teenuseid, ostsid tooteid ja maksid võltsrahaga. See lõppes nii, et ükski õpilasfirma ei saanud kasumit.

Miia Margaret Pärn: Minule on kõige paremini meelde jäänud 2019. aastal toimunud klassireis Naissaarele. Pirtsutasime tüdrukutega ning magasime öö saarel lage-da taeva all. Järgmisel hommikul, kui praamil olime, tuli välja, et üks klassiõde oli oma telefoni Naissaarele unustanud.

Maarja Kährik: Tunnan, nagu oleks kõik liiga kiiresti läinud. Alles tulime suurte majja ja nüüd juba lõpetame. Natuke ebareaalne tundub. Noorematele soovitan endale selgeks mõelda, kuidas õpetajatega suhelda. Tunnis tuleb kohe küsida, kui aru ei saa. Kui ikka ei taipa, siis tuleb küsida seni, kuni saad aru. Ei ole olemas lolle küsimusi!

Seitsmendikud ja kaheksandikud, võtke kooli veepudel ja mingi küpsis või muud söödavat kaasa. Need võivad olla elupäästjad, kui tunnis hakkab kõht valjult korisema ja söögivahetunnini on veel üks või mitu tundi. Lisaks – õppida, õppida, õppida! Ja magada, magada, magada (vähemalt 8 tundi).



Merili Meltsas: Meie kool annab mulle ellu kaasa tohtu hulga kogemusi ja teadmisi. Tulin siia küll alles 6. klassi, kuid nende aastate jooksul olen ma inimesena oluliselt kasvanud ning koolil on selles muidugi suur roll olnud. Kindlasti võtan siit endaga kaasa parema suhtlemisoskuse, uhkuse oma saavutuste üle, kuuluvustunde, väga häid sõpru ja loomulikult palju ainealaseid teadmisi.

Kõige rohkem jäävad mulle meie koolist meelde ikka õpetajad. Nad oskavad tunnid nauditavaks teha ning ma olen saanud olla kindel, et võin ükskõik mis murega nendega poole pöörduda ja nad on alati valmis aitama.

Meie õpetajatega on väga mõnus ka lihtsalt rääkida ning ma olen sel viisil saanud palju elulisi teadmisi ja näpunäiteid, mis tulevikus kindlasti kasuks tulevad. Neid toredaid tunde ja tunniväliseid vestlusi jään kindlasti pikaks ajaks meenutama.

Reimo Jürjo: Aeg lendab väga kiiresti. Nüüd, eksamite eel, veelgi kiiremini. Oma halba tuju ei tasu õpetajate peal välja elada, nemad üritavad teadmisi edasi anda. Kõige tähtsam nipp on spikerdamine. Spikrite tegemine aitab õppida, tuleb ainult vaadata, et kasutamiseiga õpetajatele vahele ei jääks!

Rosette Liis Uus: Mõni aasta on olnud huvitavam kui teised; üheksas on olnud minu jaoks kõige tore-dam. Muidugi oli see raskem kui varasemad klassid, aga sel aastal olen enda ümber leidnud palju toredaid inimesi, kellega oleme lähe-

daseks saanud. Muidugi on kurb siit minna, aga usun, et gümnaasiumist saan rohkelt uusi kogemusi ja tutvusi juurde.

Kirke Katrin Vingissaar: Õpin siin koolis 7. klassist alates. Endisest koolist sain kingituseks kaasa pildi-albumi ning kui selle fotosid vaatan, mõtlen, et ma pole põrmugi muutunud. Ikka seesama väike Kirke. Kolm aastat Kesklinna koolis on olnud teistsugused, mälestusküllased ja täis väljakutseid. Soovin, et oleksin osanud neid aastaid rohkem nautida. Noorematel õpilastel soovitan hoida häid suh-

Keiti-Lisett Reining: 2.-4. klassini käisime igal vahetunnil kooli raamatukogus, sest sinna ootas meid alati raamatukogutädi Ingrid. Käisime talle rääkimas oma elust ja tegemistest. Alati, kui oli mure, võis minna tema juurde ja ta aitas meid, kui ei saanud aidata, siis lihtsalt lohutas ja tegi päeva rõõmsaks.

Tore oli ka siis, kui Ingridit polnud ja ta ema (tegelikult Reet Sinimaa – *toimetaja märkus*) asendas teda. Kutsusime ta ema raamatukogu vanaemaks. Ta käis meile niisama vahetundides lugemas ja vaatamas, kuidas meil läheb.



teid oma ägedate õpetajatega! Olge ettevõtlikud, pakkuge ise välja võimalusi, kuidas tunde huvitavaks muuta või motivatsiooni tõsta!

Jaan-Paul Varik: Meie kool on kõige parem kõigist Viljandi koolidest ja meil on kõige paremad ning südamlikumad õpetajad. Meelde jääb kindlasti lõpureis Rootsi.

Kesklinna koolist jäävad mulle erksad mälestused seoses õpetajatega. Tundides ja väljaspool tunde saame nendega rääkida kõigest: teha nalja, küsida nõu. Igaüks on omamoodi, kuid kõik on väga armsad ja nende südamed on õiges kohas. Kindlasti jääb meelde meie lend ja armas klassijuhataja Esta.

Anni Tamm: Koolis mõistsin, kui suur tähtsus on lahkusel. Üks armsamaid nägusid oli hommikuti garderoobitädil. Ta on alati seal oma südamliku naeratusega meid tere-tamas. Samamoodi on ta päeva lõpus ütlemas, et ootab meid homme jälle tagasi. Selline väike sõbralikkuse žest annab paljudele motivatsiooni ka kõige raskematel koolipäevadel.



Fotodel on üheksandikud tuti-päeval väikeste majas ja aktusel, kus neile esinesid 1. klassi õpilased

Terje Põvvat naasis kodulinna

Käroli Mänd, 7.b kl

Sügisel tuli meie kooli uus õpetaja Terje Põvvat, kes annab nüüd inimeseõpetust ja bioloogiat. Käisin temaga tutvust tegemas. Loodan, et teiegi saate midagi huvitavat teada!

Kus ja kaua sa töötasid enne meie kooli tulekut?

Esimest korda läksin palgatööle kolhoosi köögivilju kõplama ja seda algklassides. Minu tööstaaž on kindlasti üle 20 aasta.

Mis sulle meeldib kõige rohkem sinu töö juures?

Erialaselt meeldib, kui saab kriitilises vestluses õigesti käitunud ja õiged sõnad leitud. Kui mõni suurtes raskustes õpilane saab lõpuks õpetükid omandatud. Kui õpilastega koos saab õues käia ja nalja teha. Huvitavad küsimused, mille üle saan mitu päeva mõtiskleda.

Miks sa tulid just Viljandi Kesklinna kooli?

Olen ise õppinud siin 12 aastat, lõpetasin küll maagümnaasiumi nimemega kooli. Minu sõbrad on II korrusel kooli autahvlil ja mu õpetajad õpetavad teidki. Kui tahan enda panust anda ja haridust edendada, siis ikka oma kodukoolis. Olen õnnelik, et mul avanes enda koolile täiesti uut moodi vaade.

Kas sul on olnud mingeid meelde jäävaid mälestusi õpilastega?

Kunagi, kui olin klassijuhataja, viisin õpilased metsamajja. Matkasime ja tegime lõkkel süüa. Juhtus nii, et selles paigas ei olnud levi, isegi mitte siis, kui 2 km raadiuses seda metsast otsida. Algul käisid õpilased küsimas, kas ikka kusagil levi ei ole. Umbes kolme tunni pärast nad leppisid sellega ning hakkasid välja mõtlema igasuguseid mänge. 9. klassi lõpuaktusel ütlesid nad, et see oli nende parim klassiüritus. Mina klassijuhatajana sain kaks päeva raamatut lugeda.

Mis on sinu töös kõige raskem?

Kõige huvitavam ja keerulisem on õpilasi tundma õppida – õppetöö organiseerimist ja läbiviimist lihtsustab, kui on ülevaade klassi õpilastest. Õpilaste ja lastevanematega suhtlemine on põhiline väljakutse.

Mis hobidega sa tegeled?

Mulle meeldivad poliitika ja matkamine, pildistamine ning raamatute lugemine. Teadusartiklid tõe-



näoliselt ei klassifitseeru hobi alla.

Mis on olnud kõige piinlikum hetk sinu elus?

Ma sain kunagi käitumishinde kahe, sest magasin sisse. Ühel korral on mind kahtlustatud spikerdamises, see oli väga piinlik.

Mis sul on meeles oma kooliajast?

Ma olin väga aktiivne. Olin kooli õpilasmavalitsuse juht ja klassivanem 5. klassist alates. Siiani meenub mulle esimene sinine koolivorm ja see, kuidas ootasid ruudulise kooliseeliku saamist, ent nõukogude aeg sai enne otsa ning koolivorm kaotati ära. Sügisel pidi kartuleid ja suvel ravimtaimi korjama. Ükskord pahandasid meiega vanemad naised, kui me pärnaõisi korjasime, nad tegid meile selgeks, et peame seda kusagil mujal tegema.

Algus leheküljel 5

Samuti on õppejuhid olnud väga suureks toeks koolielu korraldamisel ja arengute välja mõtlemisel. Ma olen õppinud kõigilt, kellel on midagi, mis on väärtuslik tema töös, hobis või tegevuses. Nii olen õppinud õpetajatelt, aga olen õppinud ka õpilastelt. Juhina on olnud minu eesmärk ja ülesanne häid kogemusi laiendada ja teisi kaasa kutsuda.

Mis on teid elus aidanud?

Ikka loomingulisus. Ükskõik, mis elus ette tuleb, igast asjast saab üle! Iga ülesanne saab lahendatud, kui positiivselt asjadele läheneda.

Aga kui iga sein ääres, mis ette tuleb, nutma hakata, on muidugi elu raske. Ikka selline loominguli-

sus, valmisolek, paindlikkus asjade lahendamisel. Kõike saab, kui väga tahta!

Kas te võiksite välja tuua ühe põneva loo, mis on koolis juhtunud?

See on küll vana lugu, olen seda varemgi rääkinud. Enne remonti räägiti, et siin majas kummitab. Olete vist kuulnud Lillast Daamist, kes siin käib ja aitab meid nii heas kui halvas? Küllap on ta meile hea saatja eelkõige meie heades tegudes. Paarkümmend aastat tagasi tulid Sakala ajakirjanikud kooli ja tahtsid öö koolis veeta, et kummist jahtida. Meil polnud selle vastu midagi. Ajakirjanikud said ühe ruumi, kus pidid öö otsa olema. Tehti ka kokkulepe, et kui midagi juhtub või nad tahavad ära minna, siis helistavad haldusjuhile.

Pärast südaööd tuligi telefonikõne ja ajakirjanikud teatasid: „Seal on nii hull olla! Me läksime juba akna kaudu minema, nii et minge pange aknad kinni.“

Ma olen ka ise siin mõned ööd olnud. Puidust vahelaed, millel on koormus peal, ning mõned ukсед kääksuvad. Kui tekib tuuletõmbus, siis on aeg-ajalt tõesti selline tunne, et keegi kuskil kõnnib, mingi kiisk-kääks! tuleb kusagilt, klõmm-klõmm! liigub kuskil uks. Aga nüüd peale remonti vist eriti seda ei tunne, vähemalt ei ole me seda enam märganud.



Raamatukogu kirjandusmängul

Laureen Lehestik, 4.d kl

Kolmapäeval, 6.aprillil osales meie kooli 4.klasside võistkond maakondlikul kirjandusviktoriinil Viljandi Linnaraamatukogus, mille teemaks oli „Raamatukogu raamatutes“. Küsimusi esitati kuue raamatu kohta, need olid „Raamatukogu nõid Rosaalie“, „Härä rebane sööb raamatuid“, „Vanaema Huldi raamatu-

kogu“, „Tüdruk, kes tahtis päästa raamatuid“, „PAX.Loitsusau“ ja „Raamatukogumõistus“ Lasse-Maia sarjast. Enamasti olid küsimused meie jaoks lihtsad. Rasked olid vaid need, kus oodati väga detailseid vastuseid. Ühtegi sellist küsimust ei olnud, millele me vastust ei teadnud. Üritus oli suurepärase ja kui avaneks võimalus, läheksin kindlasti uuesti.

Võistkonnas olid Laureen Lehestik, Hanna Miia Haljas, Nora Nöps ja Gerda Teas.



Soovitame huviringe!

Minu isa soovitas mulle judot ja sinna ma läksingi. Olen seal käinud viis kuud ja mulle meeldib väga. Kui mu isa trennis käis, oli tal täpselt sama treener, kes minul praegu. Ükskord, kui me mängisime trennis kukerpallikulli, väänasin oma selja ära. Kavatsen judos veel vähemalt neli aastat käia. Minu treeneri nimi on Viljar ning mu trennikaaslased on hästi toredad.

Oliver Ustinov, 4.a

Alustasin tennisega 9aastaselt. Enne kooli vaatasime õhtuti perega tennist ja see tundus mulle väga põnev. Tahtsin järele proovida, seda soovitas ka ema. Mul juhtus ükskord nii, et lõin palli lakke kinni. Minu treenerite nimed on Priit Pihl, Timo Kirsimäe ja Ott Ahonen. Võistlemas käin ma peaaegu iga laupäev. Mulle meeldib väga tennis. Soovitan seda kõigile.

Isabella Massaro, 4.a

Minu vanaisa oli korvpallitreener. Väiksenä mängisin oma onudega korvpalli ja mulle meeldis see väga. Kui käisin esimeses klassis, soovitas isa mul minna korvpallitrenni. Nüüdseks olen seal peaaegu neli aastat käinud ja osalenud ka võistlustel. Näiteks mängisime Rakvere vastu. See oli tõsine mäng, mind lükati ja ma kukkusin põlve veriseks. Treener saatis mind arsti juurde. Mulle pandi plaaster ja sain õnneks edasi mängida. Minu treeneri nimi on Rauno Tamm.

Johannes Russak, 4.a

Ma käin mototehnikaringis, kuna

mu isa soovitas, et ma prooviks seda. Mulle hakkas seal meeldima. Treenereid on kolm: Tarmo Raba, Toomas Raba ja Kristo Hint. Trennis ma sõidan ja remondin ratast. Olen võistelnud Jõgeval, Äksis, Abjas, Viljandis ja Holstres. Ma tahan seal veel käia, kuni saan.

Samuel Kristen Sarv, 4.a

Mulle meeldis juba väiksenä palli mängida ja joosta. Ema pani mind jalgpalli mängima. Läksin 4-aastaselt ning käin siiani. Minu treeneri nimi on Janar Öunap. Mul ei ole kunagi trennis igav. Saan iga kord järjest targemaks ja osavamaks. Kavatsen käia veel paljudel võistlustel.

Enar Nugis, 4.a

Mina käin SPIN trennis. Kuna ma ei osalenud varem huvitegevuses, siis soovitati mul sinna minna. Minu treenerid on Kertu ja Dagmar. Meie põhiline treening on jalgpall, aga mängime ka korvpalli ja saalihokit. Kes on korralikult trennis käinud, saab iga kuu kuskile tasuta minna.

Andri Tepper, 4.a

Minu unistus väiksenä oli käia tantsutrennis. Kui kolisime Viljandisse, hakkasin käima Face Tantsukoolis. Olin siis 4aastane. Alustasime klassioe Kendraga samal aastal ja käime seal praegugi. Meil on kolm parimat treenerit: Maarja, Veronika ja Christopher. Nad on meile õpetanud tantsud „Imedemaa“, „Lindmees“, „Uu?“ ja „Liitu meie gängiga!“. Oleme nende tant-

sudega käinud võistlemas Koolitantsul, Kuldsel Karikal ja muudel konkurssidel. Tahaksin suurena samuti tantsutreeneriks hakata.

Reti Vaikmaa, 4.a

Mina käin rattatrennis. Olen seal päris hea, sest sain juba suuremasse gruppi. Võistlused on toimunud Viljandis, Elvas, Keilas, Maardus, Tartus, Otepääl ja mujalgi. Trennis on väga lahe. Meie treenerite nimed on Marek Johanson ja Jaanus Tasane.

Andreas Pöder, 3.b

Käin käsipallitrennis. Ma läksin sinna tänu isale. Käisime tihti käsipalli vaatamas ja mulle hakkas see meeldima. Alguses oli väga raske sisse sulanduda ja trennis vastu pidada. Nüüdseks olen käinud võistlustel Viljandis, Tartus, Tallinnas ja Pärnus. Minu treeneri nimi on Marko Koks. Arvan, et see on kõige parem trenn.

Timo Kris Jüris, 3.a

Käin huvikoolis Idee Studios. Oleme seal väga palju nahast asju teinud ja mulle meeldib see. Olen uusi sõpru leidnud ja käin seal koos oma klassikaaslasega. Meil on tore õpetaja. Kavatsen huvikoolis kindlasti edasi käia.

Kelli Jaanus, 3.c

Käin Maerobicus tantsimas. Minu tantsugrupi nimi on Mallikad, õpetaja nimi on Egely Sarv. Ta on üli-sõbralik ja lahke. Meil on olnud väga palju võistlusi. Viimati oli Pärnus Kuldsel Karikal. Mallikates on lahed ja soojad trennikaaslased. Olen seal käinud juba 6 aastat.

Emily Salumets, 3.b

Õpetaja Anneli Luik kardab ainult ämblikke

Anneli Luik on loomadega alati hästi läbi saanud. Praegu ei oska ta oma majapidamises elavate loomade koguarvu isegi öelda...

Koeri on neil neli: Tiibeti mastif Don-Pa (pensionär), Kesk-Aasia lambakoerad Raksha ja Irbis ning pesamuna kääbusnautser Karo. Kolm esimest on saanud korraliku tööpraktika - alevikus on rebased, kährikud ning tuhkraud tavapärasel külalised aedades.

„Vahepeal oli Don-Pa ainuke koer. Siis saigi selgeks, et ühest koerast ei piisa, kuna vabapidamisel olnud lemmikküüliku murdis (vist) tuhkur maha. Irbis tuli meile selleks, et Don-Pa saaks rahulikult vanaduspõlve nautida,” meenutab õpetaja.

Teisi lemmikuid on Anneli Luige sõnul parajalt: „Kasse ja kitsi kolm, küülikuid 12 + küülikupojad; veel on kanad, vutid ja pardid.”

Loomade talitamisele kulub sõltuvalt päevast 15 minutit kuni pool päeva. „Olen ikka öelnud, et ilma loomadeta ma tõenäoliselt koolis õpetajana ei töötaks. Mulle sobib, kui hommikul tuleb minna rutiini korras kas või korraks õue - see äratub,” kirjeldab õpetaja. Tema sõnul aitavad loomad hästi pingeid maandada. „Varem oli mul korralik koolistress,” jätkab ta, „kuid õnneks võtsime kitsed. Loomuli-

kult mitte lõbu pärast, põhjus nende soetamiseks oli nii tavaline - pereliikmete astma, kusjuures ühe astma oleme niimoodi seljatanud, et arstidki olid hämmingus.”

Küsimusele, mis raskusi või probleeme on loomadega ette tulnud, vastab matemaatikaõpetaja: „Kõige raskem olukord, mis loomapidamisel võib ette tulla, on hädapp... Kui vähegi võimalik, siis mina kasutan loomaarsti abi.”

Mõni seik on aga tagantjärele koomiline. Õpetaja meenutab: „Saksa lambakoeraga sai kunagi varrukatreennis (kaitsekoolitus) käidud. Seal tuleb koerad vahepeal autosse

panna, et nad puhata saaksid. Minu koer otsustas autos varrukatreenni edasi teha - ta rebis kõrvalistuja istme ribadeks ainult 5 minutiga.”

Armsaid hetki tuleb aga õpetaja sõnul ette iga päev, alustades sellest, kui mõni loom paneb usaldavalt oma pea õlale, või lõpetades vastu tõttava kanaga, kellel on vaja mõni päeval saadud mulje ära seletada. „Siis ma teen näo, et saan aru, ja kiidan takka!” naerab õpetaja Anneli.

Lõpuks paneb õpetaja südamele, et võõrast koera ei tohi kunagi narrida, isegi kui tundub, et aed teie vahel on korralik. „Koerte hambad on võimsad relvad ja ka aia kõrgus võib ära petta. Meil on aed 1,8 m kõrge - sellest hüppab lambakoer soovi korral vabalt üle.”

Intervjueeris Reimo Jürjo, 9.c kl



Kitsetall Ronda, kass Mate ja koer Irbis kodusõuel mõnulemas

Mis on sinu lemmikraamat?

Marta Nurk, 3.c: "Marta ja rahatähed", sest see on huvitav.

Emilia Sõukand, 3.b: "Nähtamatu koer", sest see on hirmus.

Marta Kimmel, 3.b: "Soome pitsa", sest see on kriminaalne.

Emma Johanson, 3.c: "Samueli võlupadi", sest see on huvitav.

Õp Annika Jaani: Krimiraamatud, need on huvitavad.

Laura Karro, 3.c: "Ühe äpardi päe-

vik", sest see on tore.

Minna Schultz, 3.b: "LasseMaia detektiivbüroo", seal saab palju nalja.

Emily Salumets, 3.b: "Laura lood" - tuletab meelde aega, kui ma olin väike.

Emma Valg, 3.b: "Hester Hilli mõistatus" - on põnev.

Kirke Võsu, 3.a: "Harry Potter", see on huvitav.

Minni Kurvits, 3.a: "Härra Huu",

seal on naljakad ja kahtlased lood.

Sören Võsu, 1.b: "Vahtramäe Emil". Peategelane teeb lollusi, mis on naljakad.

Õp Lilian Vorobjov: "Tugev aju". Mulle meeldivad teadusega seotud raamatud.

Ralf Vanamets, 3.b: "Kapten Aluspüks", see on naljakas ja veider.

Küsitlised meediaõpilased
Ants Roallik 3.b, Kirke Võsu 3.a,
Emilia Sõukand 3.b, Laura Karro 3.c

Lehte tegid: peatoimetaja Alexander Langel, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Külliky Lohu.
Fotod: Elina Tirgo, Anneli Luik, Piret Sadam, Moonika Pärna ja erakogud. **Trükk:** OÜ Vali Press.